

fremme Anskaffelsen af riflede Kanoner, idet der jo ingen Tvivl er om, at Artilleriet i Kri- gen vil komme til at spille en væsentligere Rolle end Cavalleriet. Man behøver ikke at see sig langt om, for at komme til et Sted, hvor Gevæ- rer, accurat af samme Slags som de, der forlan- ges til Infanteriet, kunne finde deres Anvendelse. Jeg har fra den første Tid, da jeg har havt den Ære at have Sæde i denne Forsamling, arbejdet paa og henstillet, at der fra de høit- ærede Ministeriers Side skulde gjøres Alt, hvad der kan gjøres, for at forene de Brancher af de to Forsvarsetater, som kunne forenes uden Skade for Tjenesten, mangen Gang endog saa til Gavn for den. En af de Brancher, paa hvilken jeg navnlig har henledet Opmærksomheden, er Artilleriet. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg ved at læse dette Lovforslag, har følt mig noget stuffet ved at see, at der ikke er begjært Ge- værer af samme Art til Marinen, der har Brug netop for den samme Slags Vaaben, som er forlangt til Infanteriet. Marinens Artilleri staaer under en anden Bestyrelse end Armeens Artilleri, og jeg formoder, at Marine- artilleriets Bestyrelse ikke har vidst, at man ved Armeens Departement omgikkes med den Plan at anskaffe nye Geværer, idet den ellers vilde have været tilstede for at stille Fordring paa det Samme. Da jeg nu har den Ære at see, at den høitærede Marineminister er kommen tilstede, turde jeg maafløe henvende det Spørgsmaal til ham, om Marinen ikke har tænkt paa at an- skaffe Haandvaaben af samme Art som dem, der her foreslaaes til Armeen. Det er muligt, at den høitærede Marineminister vil svare: Vi trænge i Særbeleshed til riflede Kanoner, og Anskaffelsen af Haandvaaben maa derfor staae tilbage; men jeg maa da bemærke, at da nu Armeen er kommen til et Resultat med Hensyn til sine Geværer, og da jeg dog ikke kan forudsætte, at de to Forsvarsgrene ere saaledes udfillede fra hinanden, at Marinen nu tænker paa at nedsette en Commission for at prøve, hvilket Slags Haandvaaben man vil anskaffe, ganske uafhængigt af den Commission,

som allerede har arbejdet, forekommer dette mig at være Tidspunktet til at ordne denne Sag for Marinens Vedkommende, saamtidig med for Armeens, saa meget mere som der kun er Tale om 2—3,000 Geværer.

Marineministeren: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev henvendt til Marine- ministeren angaaende Anskaffelsen af nye Vaaben, nemlig Baglavdevaaben til Flaadens Brug, skal jeg bemærke, at der til Marineministeriet er indkommen Begjæring angaaende en saadan Anskaffelse, og netop i det Antal, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, omtrent mellem 2,500 og 3,000 Geværer, som er det Antal, der behøves til Flaaden. Naar Marinemini- steriet har taget i Betænkning at gaae videre frem med Hensyn til denne Sag og at opsætte dens Udførelse, da beroer dette væsentlig derpaa, at Marinen antager at komme til at be- høve extraordinaire Tilskud til Panserskibet Danmarks Udrustning. Jeg har for nogle Dage siden udtalt her i Thinget, at for at sætte dette Skib i kampdygtig Stand, saa at vi kunne faae virkelig Gavn deraf, vil det være nødvendigt at anvende paa samme en Sum af 345,000 Rd. Hvorfor man ikke har gjort vi- dere Skridt i denne Retning og ikke strax i Sessionens Begyndelse henvendt sig til Thinget med Forslag om at bevilge en saadan Sum, beroer paa Omstændigheder, som jeg tidligere har havt den Ære at udvikle her i Thinget, nemlig paa, at man ønskede at faae Skibet solgt. Der maa imidlertid være en Grændse for denne Henliggen; det Dieblik maa komme, da man maa sige, at det skal benyttes i Statens Tjeneste, at det skal gjøres kampdygtigt. For- holdet stiller sig her ikke alene som en Mand med et daarligt Gevær, men som en Mand med slet intet Gevær; Skibet kan aldeles ingen Nytte gjøre, som det er. Som Følge deraf maa det være Marineministeriet magtpaalig- gende til Forsvarets Løb at faae Skibet bragt i en saadan Tilstand, at det kan benyttes til Statens Forsvar. Egeoverfor Næmstigheden,